

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir Bakışta 2015-6. Sayı;

Bu sayımızda, ülkemiz göz doktorlarının değerli çalışmaları arasından, ulusal ve uluslararası paylaşım ile bilime katkı sağlayacağı düşünülecek seçilen, 6 özgün araştırma, 1 derleme ve 3 olgu sunumu yer almaktadır. Demir ve ark., erken evre primer açık açılı glokom (PAAG) ve oküler hipertansiyonlu (OHT) hastalarda, görme alanı (GA) muayenesi, pattern elektroretinogram (PERG) ve Fourier-domain optik koherens tomografi (FD-OKT) ile retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve gangliyon hücre kompleksi (GHK) kalınlık ölçümü verilerini karşılaştırmışlar ve birbirleri ile olan korelasyonları araştırmışlardır. Çalışmaları sonucunda; PAAG'ın erken tanısında GHK'nın en az RSLT kadar güvenilir olduğu ve aralarında yüksek seviyede anlamlı korelasyon bulunduğunu; OHT'li hastalarda ise PERG amplitüd analizi ile gangliyon hücrelerinin fonksiyon kaybının daha erken dönemde saptanabildiğini bildirmişlerdir.

Yaşa bağlı maküla dejenerasyonunun (YBMD) tanı ve takibinde diğer birçok yöntem yanında fundus otofloresans (FOF) görüntüleme yöntemlerinin de öne çıktığı son yıllarda yapılan bazı çalışmalarda gösterilmiştir. Olcay ve ark. da, kuru tip YBMD'de maküla lezyonlarının progresyon hızının değerlendirilmesinde mavi ışık otofloresans görüntüleme ile kızılötesi otofloresans (K-OF) görüntülemenin duyarlılığının karşılaştırmışlar; K-OF görüntülemenin kuru tip YBMD hastalarının takibinde en az FOF görüntüleme kadar önemli ve etkili bir yere sahip olduğu sonucuna varmışlardır.

Pekel ve ark., travmatik kornea perforasyonu nedeniyle primer sütürasyon uygulanmış gözlerde geç dönem arka kutup retina ve koroid değişikliklerinin incelemek amacıyla, opere ve sağlam olguların spektral-domain optik koherens tomografi (OKT) ile maküla kalınlığı, peripapiller retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı, koroid kalınlığı ve retina damar çapı ölçümleri ölçümlerini karşılaştırmışlar; perfore ve sağlam göz gruplarında ölçümlerde farklılık olmadığını saptamışlardır.

Altıparmak ve ark., normal gözlerde bir Placido topoğrafya sistemi ile birlikte iki adet dönen Scheimpflug kameraya sahip olan Galilei çift Scheimpflug analizörünü kullanarak aldıkları ön segmente ait toplam ve arka korneal güç, korneal yüksek sıralı wavefront aberasyonlar (6.0 mm pupil), santral, parasantral ve periferik pakimetri ve ön kamara derinliği (ÖKD) ölçümlerinin, gözlemci içi ve gözlemciler arası tutarlılığını değerlendirmişlerdir. Yazarlar, Galilei sistemi ile tutarlı bir şekilde ön segment parametrelerinin ölçümünün yapılabildiği ve bu nedenle cihazın rutin klinik uygulamalarda ve araştırmalarda güvenilir bir şekilde kullanılabileceği sonucuna varmışlardır.

Duman ve ark., Türkiye'nin Akdeniz Bölgesindeki 'çift başlı pterijium'lu hastalarının demografik ve oftalmolojik özelliklerini incelemişler ve bu hastalara uygulanan ameliyat sonuçlarını geriye dönük olarak değerlendirmişlerdir. Yazarlar, korneanın her iki tarafında yerleşim gösteren pterijyumda, üst bulber konjonktivadan tek parça olarak alınan dokunun ikiye bölünerek otogreft olarak kullanılması ve nüksü engelleyici bir ajan kullanılmaması şeklinde uyguladıkları cerrahi yöntemin iyi bir seçenek olduğunu bildirmişlerdir.

Turan ve ark., sekonder duyuşal şaşılıkta cerrahi sonuçlarını inceledikleri ve görme keskinliğinin cerrahi başarı üzerine etkisini araştırdıkları çalışmalarında, sadece görme kaybı olan göze gerileme-rezeksiyon yapılan duyuşal şaşılık hastalarının tıbbi kayıtları incelemiş; cerrahi yaş, görme keskinliği, görme kaybı etyolojisi, preoperatif ve postoperatif kayma miktarı, takip süresi ve cerrahi sonuçlarını değerlendirmişlerdir. Çalışmada, cerrahi başarı ≤ 10 prizma diyoptri (PD) kayma olarak tanımlanmış olup duyuşal şaşılıkta iyi görme keskinliğinin, cerrahi sonrası uzun dönem başarının daha yüksek olmasını sağlıyor gözüktüğü ifade edilmiştir.

Retinoblastomda kemoterapide güncel yaklaşımların değerlendirildiği derleme yazısında Yanık ve ark., çocukluk çağıının en sık görülen malign göz içi tümörü olan retinoblastomun tedavisinde klasik olarak enükleasyon ve eksternal radyoterapinin kullanıldığını fakat günümüzde en sık uygulanan göz koruyucu tedavi yönteminin kemoterapi olduğunu vurgulamaktadırlar. Yazarlar, kemoterapötik ajanın, sistemik, subkonjonktival, intraarteriyel ve intravitreal yollar ile uygulanabildiği, sistemik tedavinin uygulama amacının, tümörün küçültülerek lokal tedavi yöntemlerine uygun hale getirilmesi (kemoredüksiyon) ya da enükleasyon cerrahisi sonrası yüksek metastaz riskinin azaltılması (adjuvan terapi) olduğu bilgisini vermektedirler.

Psödoksantoma elastikum (PKE) deri, kardiyovasküler sistem ve göz tutulumu olan multisistemik, genetik bir hastalıktır. PKE'nin göz dibinde yol açtığı en önemli bulgu anjiyoid striyadır. Diğer önemli göz bulgularından bazıları ise peau d'orange, optik disk druzeni, patern distrofi benzeri görünüm, kuyruklu yıldız (comet) bulgusu ve koroid neovaskülarizasyonudur (KNVM). Kuyruklu yıldız bulgusu PKE hastalığı için patognomoniktir. Tatlıpınar ve ark. tarafından, bu makalede, PKE'nin bu özgün kuyruklu yıldız (comet) bulgusunun saptandığı iki olgu sunulmuştur.

Çelik ve ark., hikayesinde gebelik öncesinde yükselmiş sistemik tansiyon bulgusu bulunmayan ve doğum acil kliniğine hipertansiyon ve görsel şikayetlerle başvuran iki hastadan birine ağır preeklampsi diğerine ise HELLP (Hemolysis-Elevated Liver enzymes-Low Platelets) sendromu tanısı konulduğunu; bu hastalarda retina ve koroid kan dolaşımının bozulmasına bağlı olarak ortaya çıkan seröz retina dekolmanı (SRD) ve maküler hemoraji gibi çeşitli göz bulgularının, hastalığın kontrol altına alınması ile beraber kendiliğinden gerilediğini, doğum sonrası hipertansiyon ve görsel semptomların ciddi olarak değerlendirilmesi gerektiğini bildirmektedirler.

Afrashi ve ark., sağ gözünde görme azalması yakınması ile başvuran ve OKT görüntüleme ile evre III tam kat maküla deliği varlığı saptanan elli yedi yaşındaki kadın hastaya pars plana vitrektomiye takiben uzun etkili gaz tamponad (C3F8) uygulamışlar, cerrahiden 30 gün sonra maküler deliğin kapanmadığını belirlemişlerdir. Tekrar operasyon planlanmasına rağmen hastaya ait kişisel sebeplerle cerrahi ertelenmiş olmakla beraber ilginç şekilde, cerrahiden sekiz ay sonra maküler deliğin ilave girişim olmaksızın kapandığını bildirmişlerdir.

**Saygı ve Sevgilerimizle,
Editöryel Kurul Adına
Dr. Tomris Şengör**